روزنامه صبح ایران ■ سیاسی، هنری، اجتماعی

اعتدال

■دوشنبه ۱ آذر ۱۴۰۰ ■ سال چهارم ■ شماره ۱۰۴۳

۸

برگ آخر

روزنامه سیاسی، هنری، اجتماعی صبح ایران
صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مسعود خاکباز ان
سردبیر: وحید قهرمانی
آدرس دفتر مرکزی: میدان شیخ بهائی پلاک ۲ واحد ۵۷
تلفن: ۸۸۰۵۶۳۸۷-۰۲۱
چاپ: کارگر

در صورت تصویب دولت انجام می‌شود

ترخیص خودروهای وارداتی با ۶ شرط

با دستور رئیس جمهور مبنی بر پیگیری وضعیت خودروهای دپو شده در گمرک، پیش نویس پیشنهادی از سوی گمرک ایران جهت تصویب در هیات وزیران، به وزارت اقتصاد ارائه شده تا در هیات دولت مورد بررسی قرار گیرد. در صورت تصویب، مهلت شش ماهه‌ای در اختیار صاحبان خودروهای رسوبی قرار می‌گیرد تا طبق ضوابط تعیین شده نسبت به ترخیص اقدام کنند.

به گزارش ایسنا، جریان تعیین تکلیف خودروهای دپو شده در گمرک به ۱۲ هزار و ۲۶۱ خودرویی که طی سال های گذشته وارد گمرک و بنادر شد ولی به دلیل تغییر سیاست دولت و ممنوعیت واردات امکان ترخیص پیدا نکرد، برمی‌گردد که در نهایت بعد از چند دوره مصوبه هیات دولت ، ۱۰ هزار و ۱۲ دستگاه ترخیص و ۲۲۴۹ دستگاه باقی مانده است. در دولت سیزدهم بار دیگر تعیین تکلیف این خودروها مطرح شد و گمرک نیز چندی پیش گزارشی از وضعیت خودروهای رسوبی به وزارت اقتصاد ارائه کرد. این در حالی است که به تازگی با توجه به دستور رئیس جمهور مبنی بر پیگیری جدی برای تعیین تکلیف این خودروها، گمرک ایران، پیش نویس مصوبه برای ترخیص خودروهای رسوبی را آماده و به وزارت اقتصاد ارائه کرد تا در دولت مطرح شود.

ثبت سفارش باید باز شود

پیش‌نویس پیشنهادی برای تصویب در هیات وزیران که از سوی ارونقی- معاون فنی گمرک ایران - به وزارت اقتصاد ارائه شده است، بر لزوم باز شدن ثبت سفارش برای تعیین تکلیف بخش زیادی از این خودروها تاکید دارد؛ به طوری که اعلام شده است ثبت سفارش برای واردات خودروهای سواری که تا تاریخ ۱۶ دی ماه ۱۳۹۷ دارای قبض انبار اماکن گمرکی و مناطق ویژه و آزاد هستند به صورت بدون انتقال ارز و از محل ارز متقاضی با اظهار منشأ ارز به بانک مرکزی بلامانع خواهد بود، بنابراین کلیه ثبت سفارش های قبلی خودرو اعم از بانکی و غیربانکی لغو خواهد شد.

خودروهایی که تا ۱۶ دی ماه ۱۳۹۷ دارای قبض انبار بوده و با رویه بانکی تأمین ارز شده است نیز با پرداخت مابه التفاوت نرخ ارز دریافتی با نرخ سامانه نیما و با ثبت سفارش بانکی قابل ترخیص است و هر نوع تخصیص ارز جدید برای این ثبت سفارش ها ممنوع خواهد بود.

سود بازرگانی ۴۰ درصد مازاد برای ترخیص

همچنین اعلام شده است خودروهای با ارزش بیش از ۴۰ هزار دلار با محاسبه و پرداخت ۴۰ درصد سود بازرگانی، مازاد بر مأخذ حقوق ورودی قابل ثبت سفارش و ترخیص هستند.

امکان ترخیص بالای ۲۵۰۰ سی سی نیست مگر...

درمورد خودروهای سواری با حجم موتور بالاتر از ۲۵۰۰ سی سی نیز با تاکید بر اینکه امکان ترخیص وجود ندارد، موارد استثنا مطرح و تاکید شده است خودروهای سواری مربوط به جانبازان طبق مصوبه بهمن ماه ۱۳۸۷ و اصلاحات بعدی آن که تا شهریور ماه ۱۳۹۳ وارد گمرک شده و دارای ثبت سفارش هستند، از این موضوع مستثنی بوده و امکان ترخیص خواهند داشت.

امکان ورود بالای ۲۵۰۰ سی سی به مناطق آزاد

در مناطق آزاد نیز ترخیص خودروهای سواری بدون الزام به رعایت محدودیت حجم موتور ۲۵۰۰ سی سی که تا ۳۱ مرداد ۱۳۹۷ برای آن ها توسط مناطق آزاد قبض انبار صادر شده با رعایت مقررات مربوطه،جهت شماره گذاری و تردد در محدوده مجاز تعیین شده در مناطق آزاد قابل ترخیص است.

ترخیص خودروهای دارای پرونده قضایی مشمول قید زمان نیست

در حالی مهلت تعیین تکلیف و ترخیص خودروهای رسوبی شش ماه تعیین شده که خودروهای دارای پرونده قضایی را از لحاظ زمانی در بر نمی‌گیرد؛ به طوری که در پیش نویس آمده انجام تشریفات گمرکی و ترخیص خودروهای دارای پرونده قضایی که رأی قطعی منع پیگرد یا برائت آن ها از سوی مرجع رسیدگی کننده صادر می‌شود مشمول قید زمانی برای ترخیص نیست و با رعایت مقررات ترخیص می شود.

گردشگری ایران در آستانه ورشکستگی است

رییس اتاق بازرگانی ایران می‌گوید بی توجهی به ظرفیت‌های عرصه گردشگری در کنار مشکلاتی که تحریم و کرونا به وجود آورده‌اند، باعث شده بسیاری از فعالان صنعت گردشگری ایران در آستانه ورشکستگی قرار بگیرند.

به گزارش ایسنا، غلامحسین شافعی در نشست هیئت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران، اظهار کرد: ایران از نظر ظرفیت‌های بالقوه گردشگری شرایط بسیار مطلوبی دارد و در صورت استفاده از این ظرفیت‌ها، ما می‌توانیم در میان اصلی‌ترین مقاصد گردشگری منطقه قرار بگیریم، با این وجود متاسفانه تاکنون به ظرفیت‌های این بخش توجه چندانی صورت نگرفته است.

وی با اشاره به سهم اقتصاد گردشگری از تولید ناخالص داخلی ایران، بیان کرد: شورای جهانی سفر و گردشگری در آخرین ارزیابی خود اعلام کرده که سهم گردشگری از اقتصاد ایران حدودا ۴,۲ درصد است که این عدد نسبت به بسیاری از کشورهای منطقه نیز بسیار پایین است. در همین گزارش اعلام شده که سهم گردشگری در اقتصاد ترکیه پنج درصد، در عربستان سعودی ۷,۱ درصد و در قطر ۷,۵ درصد بوده است.

رییس اتاق بازرگانی ایران ادامه داد: همچنین کل سهم صنایع گردشگری از اشتغال ایران حدودا ۶,۵ درصد ارزیابی می‌شود. این عدد در امارات متحده عربی ۹,۵ و در ترکیه ۸,۱ درصد بوده است. این آمارها نشان می‌دهد که ما نتوانسته‌ایم از ظرفیت‌های گردشگری ایران برای رقابت با کشورهای منطقه نیز به درستی استفاده کنیم.

به گفته شافعی، در شاخص رقابت پذیری گردشگری، از میان ۱۴۰ کشور جهان، ایران در رده ۸۹ قرار داشته که نشان می‌دهد ما مقدمات لازم برای سرمایه گذاری در این حوزه را نیز فراهم نکرده‌ایم.

وی با بیان اینکه گردشگری ایران برای احیا نیاز به یک برنامه ریزی دقیق دارد، بیان کرد: استفاده نکردن از ظرفیت‌های موجود در کشور، عملا یک ثروت ملی را به فراموشی سپرده است. بخش خصوصی معتقد است برای استفاده از این ظرفیت باید یک برنامه دقیق ارائه شود.

اخبار

بانک‌ها همچنان سنگ‌اندازی می‌کنند!

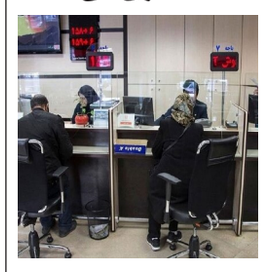

باوجود اینکه بانک‌ها باید تا پایان بهمن سال جاری وام کمک ودیعه مسکن را به متقاضیان پرداخت کنند، همچنان سنگ‌اندازی برخی بانک‌ها برای مشتریان در این زمینه وجود دارد و تمایلی به پرداخت این وام ندارند.

به گزارش ایسنا، تکلیف دولت به بانک‌ها برای پرداخت وام کمک ودیعه مسکن در راستای حمایت از مستاجران است که از سال گذشته تاکنون رقم آن تغییر کرد و برای امسال سقف وام ودیعه مسکن در تهران از ۵۰ به ۷۰ میلیون تومان و در دیگر کلان شهرها و سایر شهرها نیز به ترتیب ۴۰ و ۲۵ میلیون تومان شد.

اما شواهد و گفته‌های متقاضیان این وام حاکی از آن است که برای دریافت وام کمک ودیعه مسکن با چالش‌های متخلفی دست و پنجه نرم می‌کنند و عمده این چالش‌ها حول معرفی ضامن به بانک می‌چرخد که برخی بانک‌ها ضامنی بالای ۱۰ سال سابقه کار را از مردم درخواست می‌کنند!

یکی دیگر از چالش‌های متقاضیان کمک ودیعه مسکن این است که برخی از افراد پس از ثبت درخواست خود در سامانه مربوطه و دریافت کد و بارگذاری مدارک، زمانی که به شعب بانک برای انجام سایر مراحل مراجعه می‌کنند، با این پاسخ مواجه می‌شوند که این بانک دیگر ودیعه مسکن را پرداخت نمی‌کند. این‌ها صحبت‌های یکی از متقاضیان کمک ودیعه مسکن است که به شعبه یکی از بانک‌های عامل مراجعه کرده و با این پاسخ مواجه شده است.

پیش از این نیز، یکی دیگر از متقاضیان به ایسنا اعلام کرد که تمام مراحل دریافت کمک ودیعه مسکن را انجام داده است اما پس از معرفی ضامن خود به بانک با این پاسخ مواجه شده که فعلا این وام پرداخت نمی‌شود.

این در حالی است که در آن زمان، با مراجعه به سامانه ثبت‌نام دریافت کمک ودیعه مسکن، همچنان این دو بانک به عنوان بانک عامل به نمایش گذاشته می‌شدند.

در صورتی که سهمیه بانکی به اتمام رسیده باشد، آن بانک به عنوان بانک عامل در سامانه ثبت‌نام دریافت کمک ودیعه مسکن نمایش داده نمی‌شود تا پس از شارژ سهمیه بانک مورد نظر از سوی بانک مرکزی دوباره در سایت نمایش داده شود.

البته، تنها در صورتی که بانک مورد نظر تمام سهمیه خود برای وام کمک ودیعه مسکن را پرداخت کرده باشد، می‌تواند بگوید که دیگر ودیعه مسکن پرداخت نمی‌کند، زیرا تکلیف خود انجام داده است که در این صورت، مشتری باید بانک دیگری را به عنوان بانک عامل انتخاب کند اما تا زمانی که آن بانک در سایت به عنوان بانک عامل وجود دارد، باید این وام را پرداخت کند.

علاوه بر این، طبق اعلام مسئولان بانکی متقاضیانی که در سامانه موردنظر طبق موارد ذکر شده اقدام به ثبت نام برای دریافت کمک ودیعه مسکن کرده‌اند و در زمان مراجعه به بانک عامل با مشکلات و سختگیری‌های نامعقول مواجه شدند، باید در سایت بانک مربوطه شکایت خود را ثبت و بانک ملزم است تا ظرف ۲۴ ساعت به این شکایت رسیدگی کند.

این در حالی است که طبق مصوبه ستاد ملی کرونا و بخشنامه بانک مرکزی، مهلت ثبت نام متقاضیان دریافت تسهیلات کمک ودیعه اجاره مسکن در سامانه .tem mrud.ir تا پایان آذرماه است و بانک‌ها و موسسات اعتباری موظفند حداکثر تا پایان بهمن ماه ۱۴۰۰ تسهیلات مذکور را پرداخت کنند.

نمی‌توان به آمریکا بی‌اعتماد بود اما به تضمینش اطمینان داشت!

فرمول جدید آمریکایی‌ها نتیجه مذاکرات وین را مشخص می‌کند؟

کارشناس ارشد سیاست خارجی در گفتگویی به خبرآنلاین گفت: بر اساس یک نگاه که گمانه زنی درباره توافق موقت آن را نمایندگی می کند، در صورتی که دست پیدا کردن به احیای توافق بطور کامل امکان پذیر نباشد،یک توافق موقت با هدف خرید زمان و کاستن از فوریت تنش، می تواند ضمن آنکه مانع از شکست مذاکرات می شود، سطحی از اختلافات را کم کند.

مهسا مژدهی: جک سالیوان مشاور امنیت ملی ایالات متحده به تازگی خبر از بسته پیشنهادی توافقی موقت با تهران داده است. به نظر می رسد که واشنگتن به دنبال آن است که به توافقی مانند ژنو در سال ۱۳۹۲ بازگردد. در صورتی که در تهران اوضاع با هشت سال پیش از این تفاوت های زیادی پیدا کرده است. عملکرد دولت ترامپ در قبال توافق هسته ای بی اعتمادی شدیدی را از سوی ایران شامل حال امریکایی ها کرده و به همین دلیل شرط دولتمردان برای رسیدن به یک نتیجه و احیای برجام، برداشته شدن همه تحریم ها و بازگشت کامل ایالات متحده به برجام است. امری که در این توافق که سالیوان آن را مطرح کرده، گنجانده نشده است.

* برخی منابع غربی به نقل از مشاور امنیت ملی آمریکا از احتمال یک توافق موقت خبر داده اند که طبق آن ایران برای مثال تولید غنی سازی ۶۰ درصد را موقف کند و در عوض برخی منابع مالی مسدود شده ایران آزاد شود. با توجه به ضعیف شدن احتمال احیای برجام، آیا باید منتظر یک توافق موقت باشیم؟

در حال حاضر مطالبات طرفین ایران و آمریکا بصورت حداکثری است. اگر این مواضع اعلام شده در میز مذاکرات هم حفظ شود راه رسیدن به توافق را بسیار دشوار می کند اما به هر حال دیپلماسی و چانه زنی بر روی میز مذاکرات، معمولاً تفاوت های عمده و معناداری با مواضع رسمی و عمومی دارد. دیپلمات ها گاهی مواضع سرسختانه ای در رسانه ها اتخاذ می کنند به این امید که خود را سرسخت تر و انعطاف ناپذیرتر نشان بدهند و مسئولیت واگذاری امتیاز برای زنده نگه داشتن توافق را به طرف دیگر بسپارند. اگر هر طرف واقعا به این جمع بندی برسد که طرف دیگر چاره ای جز احیای توافق ندارد، احتمال بیشتری دارد که هرچند خود نیز مشتاق احیای توافق باشد، مواضع سرسختانه و انعطاف ناپذیر را ادامه بدهد و ناخواسته مذاکرات را به شکست بکشاند.

همه طرف ها باید متوجه باشند که اگر برجام را تنها توافق عملی با نظر به خطوط قرمز خود می دانند، چاره ای جز کنار گذاشتن مطالبات حداکثری ندارند. بر اساس یک نگاه که گمانه زنی درباره توافق موقت آن را نمایندگی می کند، در صورتیکه دست پیدا کردن به احیای توافق بطور کامل امکان پذیر نباشد، یک توافق موقت به هدف خرید زمان و کاستن از فوریت تنش، می تواند ضمن آنکه مانع از شکست مذاکرات می شود، سطحی از اختلافات را کم کند.

هرچند تا پیش از آغاز مذاکرات هنوز زود است که در این باره صحبت کنیم اما بطور کلی، یک توافق موقت به دو شرط اساسی نیاز دارد. اول؛ ترسیم چشم اندازی برای دستیابی به توافق نهایی و اثبات اراده و جدیت طرفین در رسیدن به آن. دوم؛ تعیین یک بازه زمانی محدود برای عمر کوتاه توافق موقت. این ویژگی ها کمک می کنند که سختگیری برای سپردن امتیازها در یک توافق موقت کمتر باشد.

هرچند بعید است که ایران و آمریکا حاضر باشند، اهرم های کلیدی خود را به عنوان امتیازی برای دستیابی به توافق موقت واگذار کنند. مقامات رسمی ایران خواستار برچیدن یکباره تحریم ها شده اند که این در نگاه اول بدان معناست که امکان اجرای مرحله ای تعهدات وجود ندارد اما شاید اگر بی اعتمادی توأم با شکاف در مطالبات ادامه پیدا کند، بهترین گزینه همچنان سلسله ای از توافق های موقت و احیای گام به گام توافق باشد. زیان ناشی از نقض عهد در توافق های موقت که امتیازهای کوچکتر وکمتری مبادله شده اند به مراتب کمتر از زیان ناشی از نقض عهد در توافق های کلی تر است. در مواردی که راه حلی برای رفع بی اعتمادی وجود ندارد اما همچنان دیپلماسی تنها مسیر مطلوب شناخته می شود، ابتکار توافق موقت می تواند یک مزیت تلقی شود.

***یکی از درخواست ها و اصرارهای ایران دریافت تضمین عملی مبنی بر عدم تکرار خروج آمریکا از برجام است. چقدر چنین چیزی ممکن است و در صورت امکان چه نوع تضمینی می تواند واقعا معتبر باشد؟**

در دنیایی که هیچ قانونی فراتر از اراده ملی کشورها در آن حاکم نیست و توسط پلیس یا ارتشی فراتر از نیروی نظامی کشورها حفاظت نمی شود و در دنیایی که بر اساس حاکمیت مستقل دولت ها بنا شده است نمی توان انتظار داشت که تضمین های حقوقی مشابه آنچه در روابط اجتماعی درون جوامع رواج دارد در روابط بین المللی هم حاکم باشد. وقتی دو نفر در یک جامعه دچار اختلاف و بی اعتمادی می شوند، معمولا سازوکاری به منظور تضمین توافق میان آنها وجود دارد که در صورت نقض با قوه قهریه مانند پلیس و دادگاه ها به اجرا گذاشته می شود و فرد خاطی را تنبیه می کند. چنین سازوکاری در سیاست بین الملل وجود ندارد و به همین دلیل ساده تضامین حقوقی نیز در دنیای سیاست های جهانی امکان پذیر نیستند. بی دلیل نیست که در تاریخ معاهدات و توافق های بین المللی حتی یک نمونه سراغ نداریم که یک طرف به طرف دیگر توافق، تضمین داده باشد.

در محیط بین المللی که مختصات و ویژگی های متفاوتی با محیط داخلی کشورها دارد، تنها به دو شکل می توان اعتبار یک توافق را تضمین کرد: اول؛ با استفاده از زور و اعمال مجازات علیه طرف نقض کننده توافق که غالباً توسط کشور قربانی نقض و در صورتیکه دارای چنین قدرتی برای مجازات باشد انجام می گیرد؛ دوم، وجود چنان منافع گسترده ای که مزایای ناشی از پایبندی به توافقات را به مزایای ناشی از نقض عهد برتری ببخشد. بنابراین من گمان نمی کنم که امکان تضمین حقوقی با توجه به قوانین و ساختار سیاسی آمریکا امکان پذیر باشد. ما در گذشته شاهد بودیم که آمریکا حتی در مواردی مانند پیمان ABM، پیمان INF و پیمان آسمان های باز با روسیه که به تایید سنا رسیده بود نیز خارج شده است. بنابراین حتی اگر برجام به تایید کنگره هم برسد، راه را بر خروج دوباره نمی بندد. تضمین های سیاسی از این هم بی اعتبارتر هستند.

معلوم نیست چگونه می توان به یک کشور بی اعتماد بود اما به تضمین آن اعتماد کرد. طبعاً تضمین های سیاسی که به اراده ای خارج از اختیار ما وابسته است، نمی تواند اساساً معتبر باشد. بنابراین بنده گمان نمی کنم که درخواست تضمین باشد اطمینان بیشتری به ایران ببخشد. اما اگر هدف از درخواست تضمین، استفاده به منزله اهرمی برای کاهش دادن انتظارات آمریکا از ایران باشد، می تواند کاربردهایی در میز مذاکرات پیدا کند؛ از جمله اینکه آمریکا را وادار کند که چون قادر به تضمین توافق نیست، از تلاش برای مذاکرات مکمل و تغییراتی که مد نظر دارد، عقب نشینی کند.

***اگر تضمینی برای عدم خروج دوباره آمریکا از برجام وجود نداشته باشد، چرا باید یکبار دیگر با آمریکا توافقی کنیم که چند سال بیشتر باقی نمی ماند؟ بعضی ها می گویند که پیامدهای خروج دوباره از برجام به لحاظ بی ثباتی و نوسان اقتصادی که می تواند ایجاد کند بیشتر از فواید اقتصادی است که در طول مدت زمان کوتاه اجرای برجام نصیب ایران می شود.**

از آنجاییکه جستجوی تضمین در توافق های بین المللی بی فایده و اطمینان کردن به آن تضمین ها خطرناک است، باید بپذیریم که توافق با آمریکا با ریسک خروج دوباره را به همراه دارد. البته ما به شیوه هایی میتوانیم انگیزه خروج و یا نقض عهد را کاهش دهیم. تعریف منافع اقتصادی برای شرکت های آمریکایی در فضای اجرای برجام می تواند به تدریج اشتیاق دولت آمریکا به اجرای برجام را بیشتر کند و چه بسا در صورت موفقیت های چشمگیر اولیه، انگیزه ای برای کاهش یا عدم اجرای تحریم های اولیه که مانعی برای سطح بالاتری از فعالیت اقتصادی و تجاری شرکت های آمریکایی در ایران هستند، فراهم کند. در نهایت باید بخاطر داشته باشیم که هر توافقی ذاتاً این امکان را با خودش به همراه دارد که یکی از طرفین از اجرای آن سرباز بزند و یا به نحوی تقلب کند. اگر بنا باشد که احتیاط و هراس از تقلب و نقض عهد غلبه داشته باشد، اساساً هیچ توافقی به امضا نخواهد رسید. ضمن آنکه فکر می کنم ما از هر فرصتی ولو گذرا باید برای مذاکره درباره رفع تحریم ها استفاده کنیم. در غیر اینصورت ممکن است در طول زمان، تحریم های غیرقانونی وضع شده چنان رسوب کنند و بدیهی انگاشته شوند که در عمل و برای طولانی مدت ایران را از چرخه ارتباطات مالی بین المللی حذف کند.

*** گاهی شنیده می شود که طرف آمریکایی از پلن بی صحبت می کنند. یعنی طرحی که در صورت شکست مذاکرات برای متوقف کردن برنامه های هسته ای ایران و یا دست پیدا کردن به دیگر اهداف مورد استفاده قرار بگیرد. دنیس راس اخیراً از این صحبت کرده که ایران به اندازه کافی از آمریکا نمی ترسد و تا وقتی اینطور باشد، آمریکا نمی تواند به اهداف مذاکراتی خود دست پیدا کند. به فرض شکست مذاکرات پلن بی آمریکا چه می تواند باشد و یا پلن بی ایران برای رفع تحریم ها چیست؟**

در گذشته که هنوز حداکثر فشار تحریمی علیه ایران بکار نرفته بود و یا طرفداران ایده اقدام نظامی برای متوقف کردن برنامه های هسته ای ایران تا این حد بی اعتبار نشده بودند، شاید طرح جایگزین دیپلماسی و مذاکره می توانست معنایی داشته باشد اما در سالهای اخیر معلوم شده که استفاده حداکثری از تحریم و تهدید نه تنها برنامه های هسته ای ایران را متوقف نکرده بلکه بطرز بی سابقه ای به آن سرعت داده و تنش های منطقه ای را به اوج خود رسانده است. همینطور هر کسی با اندکی آشنایی با امور نظامی به خوبی درک می کند که اقدام نظامی یا خرابکارانه علیه برنامه های هسته ای هم به نتیجه پایداری نمی رسد جز آنکه در بهترین حالت تنها مقداری سرعت این فعالیت های فنی را کمتر می کند.

این مزایای ناچیز در ازای خطراتی که بالا بردن تنش به دنبال دارد، در هیچ محاسبه عقلانی مقرون به صرفه نیست. بنابراین درطرف آمریکا فکر نمی کنم آنچه پلن بی نامیده شده، اشاره به طرحی سنجیده و موثر داشته باشد. البته این به معنای امکان ناپذیر بودن وقوع یک اشتباه در محاسبه نیست اما نمی توان نام آن را یک طرح از پیش تعیین شده با فرض سودمندی آن گذاشت. در طرف ایران هم راهی جز مذاکره و توافق به رغم همه دشواری های آن برای رفع تحریم ها نیست.

اگر این دور از مذاکرات هم شکست بخورد باز هم برای رفع تحریم دیر یا زود باید سراغ دور تازه ای از مذاکرات ولو با ساختار و تحت شرایط دیگری رفت. البته ما میتوانیم شاید تا سالها و به شرط بهبود ساختارها و قوانین اقتصادی که از بازتوزیع عادلانه و بدون هدر رفت منابع حمایت کند، زندگی کنیم اما حتی اگر چنین امری هم اتفاق بیفتد تنها به بقای ایران کمک می کند. بدون ارتباطات مالی بین المللی و ادغام در شبکه تجارت جهانی، رشد در مسیر توسعه بسیار کُندتر از آن سرعتی خواهد بود که برای عقب نماندن از رقابت های بین المللی به آن نیاز داریم.

شتاب دادن به برنامه های هسته ای در حالیکه هدف نهایی ایران ساخت تسلیحات هسته ای نیست صرفاً بهانه ای برای اجماع بین المللی، عملیات های خرابکارانه و احیاناً حملات محدود نظامی فراهم می کند که هرچند پاسخ های متقابلی به همراه خواهد داشت اما در نهایت کمکی به مسئله اصلی یعنی رفع تحریم های اقتصادی نمی کند. بنابراین فکر می کنم هیچ طرح جایگزینی بهتر از احیای برجام به رغم همه نواقص آن برای هیچکدام از طرف ها وجود ندارد و بخاطر وجود چنین چشم انداز تیره و تاری است که باید امیدوار باشیم دیپلماسی به نتیجه برسد.

وزیر راه و شهرسازی:

ایران ۱۴۰۰ دستگاه خودرو به آذربایجان صادر می‌کند

وزیر راه و شهرسازی گفت: سال گذشته ۴۰۰ دستگاه خودرو از ایران به آذربایجان صادر شد که قرار است امسال این رقم به ۱۴۰۰ دستگاه برسد.

به گزارش خبرنگار مهر، رستم قاسمی در جلسه کمیسیون مشترک اقتصادی ایران و جمهوری آذربایجان که با حضور شاهین مصطفی یف معاون نخست‌وزیر این کشور برگزار شد، با بیان اینکه روابط ایران و آذربایجان همواره برادرانه بوده است، گفت: ایران مشترکات زیادی با کشور دوست و برادر (آذربایجان) دارد که به عنوان خانواده محسوب می‌شوند. امیدواریم در سفری که در خدمت معاون نخست‌وزیر آذربایجان هستیم، موانع فی‌مابین روابط دو کشور برطرف شود و در موضوعات مختلف به توافق دست یابیم.

وزیر راه و شهرسازی به برخی موضوعات مذاکرات ایران و آذربایجان اشاره و اظهار کرد: اجرای این توافقات می‌تواند منافع مردم دو کشور را تأمین کند.

قاسمی گفت: ایجاد پل مرزی صد متری خودرویی بر روی پل آستاراچای و تکمیل قطعه کریدور ریلی رشت – آستارا که برای دو کشور بسیار مهم است، در این سفر مورد مذاکره قرار می‌گیرد تا به نتیجه برسیم.

وی خاطرنشان کرد: دوستان آذربایجانی ما در آستارای ایران سرمایه‌گذاری احداث ترمینال کرده‌اند که بخشی از آن انجام شده و بخشی دیگر باقی مانده که قرار است در این مذاکرات در خصوص تکمیل ترمینال صحبت کنیم. همچنین نشستی را هم در آستارای آذربایجان برگزار خواهیم کرد.

وزیر راه و شهرسازی گفت: راه‌اندازی قطار مسافری نخجوان – مشهد را مجدداً فعال می‌کنیم. همکاری‌های حمل و نقل جاده‌ای و ترانزیت جاده‌ای، از مهم‌ترین مذاکرات این کمیسیون است. به دنبال افزایش آمار تردد ناوگان جاده‌ای دو کشور هستیم.

قاسمی یکی دیگر از مسائل فی ما بین را امضای موافقتنامه تأسیس کریدور دریای سیاه و خلیج‌فارس عنوان کرد و گفت: ازسرگیری پروازهای دو کشور در دستور کار این مذاکرات خواهد بود.

وی با بیان اینکه ایران به آذربایجان خودرو به صورت CKD صادر می‌کند، گفت: سال گذشته ۴۰۰ دستگاه خودرو صادر کردیم و امسال خوشبختانه به ۱۴۰۰ دستگاه افزایش یافته است. همچنین با راه‌اندازی تولید مشترک خودروی ایرانی در آذربایجان، می‌توانیم به سایر کشورهای منطقه از طریق آذربایجان صادرات خودرو داشته باشیم.

وزیر راه و شهرسازی با بیان اینکه مشکلاتی در بحث حمل و نقلی وجود دارد، گفت: از جمله مسئله عوارض و هزینه حمل در حال حاضر دیده می‌شود. قبلاً ترددها روان و ساده بود. امیدواریم از این به بعد هم این‌گونه باشد. قطعاً در گذشته روابط نفتی و فرآورده‌ها با آذربایجان داشتیم که ادامه خواهیم داد.

قاسمی یادآور شد: در مورد انرژی و نیرو مذاکراتی داشتیم که در حال انجام است. ایران در سایر صنایع از جمله خودرو از تکنولوژی بالایی برخوردار است. علاوه بر این، ایران خودرو آمادگی دارد کامیون و اتوبوس بسازد.

وی گفت: ایرانی‌ها توانایی ساخت مسکن، شهرسازی، راهسازی و پروژه‌های مختلف عمرانی را در آذربایجان دارند؛ برای این موضوع در آذربایجان برای اجرای پروژه‌های فنی و مهندسی همکاری خواهیم کرد.

وزیر راه و شهرسازی خاطرنشان کرد: به دنبال ایجاد سقف تجارت میان دو کشور هستیم که در کمیسیون مشترک دو کشور در آینده آن را به امضاء می‌رسانیم.